

Bir Vakanın Etik Analizi

(ABD Yüksek Mahkeme Başkanı Roberts, Senatör Schumer ve ABD Başkanı Donald Trump)

Ethical Analysis of a Case

(Chief Justice of the Supreme Court of the USA Roberts, Senator Schumer and President of the USA Donald Trump)

Dr. Mustafa SALDIRIM^(*)

Öz:

Yargı etiği; bağımsız, tarafsız ve etkin bir yargı sisteminin temel koşuludur. Karşılaştırmalı hukukta yaklaşık 50 yıl önce başlayan ve yargı pratiğinde uygun mekanizmalar ile işlerlik kazandırılan yargı etiği, ülkemizde Yargıtay'ın 2017 yılından itibaren güçlü bir şekilde sürdürdüğü reform hareketi ile yaygınlaşmaya başlamıştır. Yargıtay Etik İlkelerinin geliştirilmesi ile başlayan bu reform hareketinin sonucunda yargı etiği dersleri hukuk fakültelerinde okutulmaya başlamış, bağımsız ve tarafsız Yargı Etiği Danışma Kurulu oluşturulmuş, eğitim programları geliştirilmiş ve yargı etiği alanındaki temel eserler ile eğitim materyalleri Türkçe'ye çevrilerek tüm hukukçuların ve toplumun yararlanmasına sunulmuştur. Bu çalışmada ise Amerika Birleşik Devletlerinde yüksek mahkeme ile üst düzey bir politik kişilik arasında yaşanan bir vaka yargı etiği açısından analiz edilmiştir. Yargı bağımsızlığı ve tarafsızlığı, halkın yargıya güveni, yargının iletişim stratejisi gibi birçok önemli kavram ve müessesenin dikkate alınmasını gerektiren bu vaka, Yargıtay Yargı Etiği İlkeleri, Bangalor Yargı Etiği İlkeleri ve Bangalor Yargı Etiği İlkeleri'nin Yorumu ile Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin geliştirdiği içtihatlar çerçevesinde ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler:

Yargı Etiği, Yargı Bağımsızlığı ve Tarafsızlığı, Yargıtay Etik İlkeleri, Yargıya Güven, Popülizm, Siyasi Tartışma.

Abstract:

Judicial ethics is the main condition of an independent, impartial and efficient judicial system. Judicial ethics which started about 50 years ago in comparative law and which was made functional with appropriate mechanisms in legal practice, has started to disseminate in our country with the reform action that the Court of Cassation

^(*) Yargıtay Genel Sekreter Yardımcısı.

E-posta: msaldirim@gmail.com.

Orcid Id: <https://orcid.org/0000-0001-7251-8923>.

Makale Gönderim Tarihi: 26.01.2021.

Makale Kabul Tarihi: 28.03.2021.

has been maintaining effectively since 2017. As a result of this reform action, which started with the development of the Court of Cassation Codes of Conduct, judicial ethics courses started to be given in law faculties, an independent and impartial Judicial Ethics Advisory Board was established, training programs were developed and the fundamental documents and educational materials in the field of judicial ethics were translated into Turkish and provided to all legal professionals and the society in order to benefit from them. In this study, a case between the high court and the high-level politician in the United States of America is analyzed in terms of judicial ethics. This case, which requires taking into consideration many important concepts and institutions such as the independence and impartiality of the judiciary, trust of the public in the judiciary, and communication strategy of the judiciary, is addressed within the framework of the Court of Cassation Codes of Judicial Conduct, the Bangalore Principles of Judicial Conduct and Commentary on the Bangalore Principles of Judicial Conduct, and the caselaw developed by the European Court of Human Rights.

Keywords:

Judicial Ethics, Independence and Impartiality of the Judiciary, Court of Cassation Codes of Conduct, Trust in the Judiciary, Populism, Political Discussion.

GİRİŞ

Hukukun gerçek anlamda uygulanabilmesinin ön şartı hiç şüphesiz iyi işleyen bir yargı sistemidir. Bangalor Yargı Etiği İlkelerinde belirtildiği üzere, diğer tüm haklarla birlikte insan haklarının korunması, adaletin doğru bir şekilde yönetilmesine ve özellikle de yetkin, bağımsız ve tarafsız bir yargının varlığına bağlıdır. Uluslararası alanda kaydedilen ilerlemelere ve karşılaştırmalı hukuktaki gelişmelere rağmen Avrupa (Bölgesi) İnsan Hakları Sistemi de dâhil olmak üzere yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin kaygılar ve tartışmalar küresel ölçekte devam etmektedir.

Kuvvetler ayrılığı ilkesinin uygulanmasında karşılaşılan güçlükler, klasik ve genel bir sorun olarak varlığını korumaktadır.¹ Antik Yunan’da Sokrates’in yargılanması sırasında dahi karşımıza çıkan popülizm, çağlar boyu etkisini artırarak önemli bir tehdit hâline gelmiştir. Özellikle son yıllarda, gelişmiş demokrasilerde de gözlemlenebilen popülist politikalar, demokrasiyi ve insan haklarını tehdit ettiği gibi hukuk devletinin temel ilkelerini de olumsuz şekilde etkileyebilmektedir.² Eflatun’un “*hükümdarlar bilge veya bilgeler hükümdar olsaydı, kentlerin yüzü ışırdı*” sözü ile dile getirdiği sorun 2500 yıldır insanlığı meşgul etmeye devam etmektedir.

¹ Mustafa Saldırım, *Yargıtay Etik İlkeleri ve Yargıda Şeffaflığa İlişkin İstanbul Bildirgesi Çerçevesinde Yargı Yetkisinin Güncel Sorunlarının Değerlendirilmesi*, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Adli Yıl Açılış Semineri, Yargıtay Başkanlığı Sunumu, Strazburg 2018 (Saldırım-Yargı Yetkisi), s. 3.

² World Forum for Democracy, *Is Populism a Problem*, Programme, Strasbourg, November 2017 (Is Populism a Problem), s. 16.

Medyadan gelen baskılar, kamuoyu tepkisi, resmi veya gayri resmi sivil toplum örgütlenmeleri, hâkimlerin dış ve iç bağımsızlığını etkileme potansiyeli taşımaktadır. Baş döndürücü bir hızla gelişen ve değişen dünyada, kartellerin ve holdinglerin ya da diğer baskı gruplarının etkileri, ağır etik sorunlara yol açabilmektedir.³

Yargıya yönelik olarak yargı dışından gelebilecek klasik tehditler ile küreselleşmeye bağlı güncel sorunlara ilaveten, hâkimlerin kendi bireysel ve kolektif çıkarlarını koruma isteklerine karşı nasıl direnecekleri de küçümsenmeyecek bir sorundur.

Yukarıda kısaca özetlenen yargı yetkisinin güncel sorunları ve riskler dikkate alındığında yargı organının etik açıdan nasıl davranması gerektiği önemli bir mesele olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu konuda canlı ve somut bir örnek olarak aşağıdaki vaka incelenecektir.

I. VAKA

ABD Yüksek Mahkemesinin toplumun yakın ilgi duyduğu kürtaj ile ilgili önemli bir davaya baktığı sırada Demokrat Parti Senatörü Schumer, Başkan Trump'ın tayin ettiği Yargıç Neil M. Gorsuch ve Brett M. Kavanaugh'a karşı *"Kasırgayı serbest bıraktınız, bedelini de ödeyeceksiniz."* şeklinde ifadelerde bulundu. Ayrıca Schumer *"Bu korkunç kararları verme yolunda ilerlerseniz, sizi neyin vuracağını asla bilemezsiniz."* şeklinde konuştu.

Federal yargıçlara yönelik eleştirilere çok nadiren yanıt veren Başhakim John G. Roberts Jr., Çarşamba günü Demokrat lider New York Senatörü Chuck Schumer'in Yüksek Mahkeme önünde bir mitingde söylediği sözleri kınayan bir açıklama yaptı.

Yüksek Mahkeme Başkanı Başhakim John G. Roberts Jr. *"Mahkemenin tüm üyeleri hangi odaktan gelirse gelsin, korkusuzca ya da herhangi bir fayda gütmenden işlerini yapmaya devam edecektir."* dedi.

Yüksek Mahkeme Başkanı *"Yargıçlar uzmanlık alanlarından kaynaklı eleştiriler gelebileceğini bilirler; ancak hükümetin en üst seviyelerinden yöneltilen bu türden tehditkâr ifadeler yalnızca uygunsuz değil, aynı zamanda tehlikelidir. Mahkemenin tüm üyeleri hangi odaktan gelirse gelsin, korkusuzca ya da herhangi bir fayda gütmenden işlerini yapmaya devam edecektir."* şeklinde ifadelerde bulundu.

Sonrasında Trump (Roberts'in eleştirilerine katılarak) Schumer'ı *"ABD Yüksek Mahkemesini doğrudan ve tehlikeli bir şekilde tehdit etmekle"* suçladı. Trump, Twitter üzerinden yaptığı açıklamada *"Bir cumhuriyetçi bu tür ifadelerde bulunsaydı, tutuklanır ya da suçlu bulunurdu"* dedi.

³ Saldırım, Yargı Yetkisi, s. 3.

Senatör Schumer’ın bir sözcüsü Başhâkim Roberts’in, Schumer’ın ifadele-
rini kasıtlı olarak yanlış yorumladığını belirtti. Sözcü Justin Goodman “*Senatör
Schumer’in yorumları, bu yargıçları mahkemeye çıkarmalarından ötürü Sena-
todaki Cumhuriyetçilerin ödeyecekleri siyasi bedele işaret eden bir referans ve
üreme hakları konusunda bu yargıçların büyük bir taban hareketi başlatacağını
belirten bir uyarıydı.*” şeklinde konuştu. Ayrıca “*Geçen hafta Başkan Trump’ın
Yargıç Sotomayor ve Roberts’a yönelik saldırılarına karşı sessiz kalırken, Se-
natör Schumer’in sözlerini kasıtlı olarak yanlış yorumlayarak sağ kanadı takip
eden (Yüksek Mahkeme Başkanı) Yargıç Roberts tarafsız davranmamaktadır.*”
şeklinde konuştu.

II. SORULAR VE CEVAPLAR

Soru a)

Yüksek mahkeme üyelerini bu şekilde hedef alan Senatör Schumer’in davra-
nışını etik açıdan değerlendiriniz.

Cevap a)

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, yargı bağımsızlığının dört unsurunu vur-
gulamaktadır. Bunlar; hâkimlerin atanma yöntemi, görev süresi, bütçe konuları
da dâhil olmak üzere dış baskılara karşı güvenceler, yargının bağımsız ve tarafsız
görünüp görünmemesidir.⁴

AİHM, devam etmekte olan adli işlemler veya yargılamalar ile ilgili olarak
yürütmenin müdahalede bulunmasının yargının saygınlığını azaltabileceğine ve
bu durumun adil yargılanma ile sağlanan güvenceleri zayıflatabileceğine hük-
metmiştir. Hükümetin üst düzey siyasi kişiliklerinin devam eden davalara ilişkin
beyanları, haklı gerekçeleri olsa bile belli bir yönde karar vermeleri için mahke-
melere çağrıda bulunmaları, adil yargılanma hakkını güvence altına alan AİHS’in
6’ncı maddesindeki “bağımsız ve tarafsız mahkeme” fikriyle bağdaşmamaktadır.⁵

AİHM, üst düzey siyasi kişilerin beyanlarının mahkemeyi etkilediğine yöne-
lik somut bir delil olmasa dahi “tarafsızlık görüntüsünün” çok önemli olduğuna
ve söz konusu beyanlar ile “tarafsızlık görüntüsünün” adil yargılanma hakkını
ihlal edebileceğine hükmetmiştir.⁶ Bu konu yargı etiği bakımından da büyük
önem taşımaktadır. Nitekim, Yargıtay Yargı Etiği İlkelerinin 1.5 maddesine göre,
“*Hâkim, yasama ve yürütme erkleriyle uygunsuz ilişkilerden ve bu organların*

⁴ The Rule of Law Checklist, s. 35. (See in particular ECtHR Campbell and Fell v. the United Kingdom, 28 June 2014, 7819/77 and 7878/77, § 78).

⁵ AİHM, *Sovtransavto Holding v. Ukraine*, no. 48553/99, ECHR 2002 VII; *Kinsky v. the Czech Republic*, no. 42856/06, 9 February 2012.

⁶ AİHM, In *Ivanovski v. the former Yugoslav Republic of Macedonia*, no. 29908/11, 21 January 2016.

etkisinden uzaktır; aynı zamanda, makul bir kişinin gözünde, bu türden ilişki ve etkilerden uzak olduğunu gösterir.”

Sonuç olarak Senatör Schumer’in yüksek mahkeme üyelerini hedef alan sözleri, yukarıda açıklanan nedenlerle etik açıdan uygunsuz ve adil yargılanma hakkını ihlal edebilecek bir davranıştır.

Soru b)

Senatör Schumer’in beyanlarının hedefi olan yüksek mahkemenin iki üyesi, Senatör Schumer’in uygunsuz açıklamalarına karşı kamuya açık şekilde doğrudan cevap vermeli midir?

Cevap b)

Bangalor Yargı Etiği İlkelerinin Yorumunun 29’uncu paragrafına göre, “Bakanlar, siyasi kişilikler, resmi görevliler, gazeteciler, aile veya tüm diğer kişiler dâhil olmak üzere, hangi kaynaktan gelirse gelsin ... yargı bağımsızlığını hedef alan ... hâkimi doğrudan veya dolaylı olarak etkilemek amacıyla dışarıdan yapılan tüm girişimler reddedilmelidir. Özellikle, bu girişimlerin reddedilmesine rağmen tekrar ettiği durumlarda, hâkim konuyu yetkili makamlara bildirmelidir. Hâkim, aile, sosyal veya siyasal ilişkilerinin herhangi bir yargısal kararı etkilemesine izin vermemelidir”

Hedef alınan yüksek mahkeme üyelerinin doğrudan Senatör Schumer’e karşı beyanda bulunmaları bu nedenle uygunsuzdur. Bir yanıt verilmesi gerektiğini düşünüyorsa, öncelikle bu yanıtın yüksek mahkeme tarafından verilmesini talep etmeleri gerekir. Ayrıca bazı sistemlerde yüksek mahkemeler yüce divan sıfatıyla ya da ilk derece mahkemesi olarak üst düzey kamu görevlilerini veya (devlet başkanı da dahil olmak üzere) yüksek düzeydeki politik kişileri görevleri ile ilgili suçlarda yargılamakla görevli olabilirler. Bu türden karşılıklı tartışmalar, daha sonra söz konusu tartışmanın tarafı olan yüksek hakimlerin reddedilmesine veya bu hakimlerin davadan çekilmesine haklı bir neden teşkil edebilir. Tarafsızlık ilkesi gereği hakimin bir yükümlülüğü de ileride reddedilmesine neden olabilecek olayları makul ölçüler çerçevesinde azaltmaktır. (Yargıtay Yargı Etiği İlkeleri, m.2.5).

Yukarıda açıklanan nedenlerle, Senatör Schumer’in eleştirilerinin hedefi olan yüksek hakimlerin doğrudan Senatöre karşı kamuya açık şekilde cevap vermeleri etik açıdan uygun değildir.

Soru c)

Senatör Schumer’in hedef aldığı yüksek mahkeme üyelerinin talebi üzerine veya yüksek mahkeme kendiliğinden bu durumda nasıl hareket etmelidir. Yüksek Mahkeme Başkanı Roberts’in doğrudan Senatör Schumer’i kınayarak ona cevap vermesi, etik açıdan doğru mudur? Siz yüksek mahkeme başkanı olsaydınız nasıl davranırdınız?

Cevap c)

Böyle bir sorunu yargı etiği alanında evrensel kabul gören Bangalor Yargı Etiği Sistemini esas alan Yargıtay Yargı Etiği İlkelerine göre değerlendirdiğimizde, şu şekilde analiz edebiliriz.

Genel kural: “*Hakim kararıyla konuşur.*”

Yargıtay Yargı Etiği İlkeleri m.4.18 “Hâkim esas olarak verdiği hüküm ile konuşur. Kendisinin veya meslektaşlarının kararlarını görev gereği olmadıkça etki altında bırakacak şekilde eleştirmez, bu tarz eleştirenler ile iletişime girmez, yetkili olmadığı sürece medyada çıkan bu nitelikteki haber ve yorumlar hakkında açıklamada bulunmaz.”

Ancak, her genel kuralın bir istisnası olduğu gibi bu kuralın da bazı istisnaları vardır. Bu istisnalardan bir tanesi de Yargıtay Yargı Etiği İlkeleri, m.4.14’tür.

Somut olay bakımından ise başka istisnalara da göz atmak gerekir. Örneğin, Yargıtay Yargı Etiği Sisteminin dahil olduğu Bangalor Yargı Etiği İlkelerinin Yorumuna göre (p.137) hakimin eleştirilere karşı sessizlik politikası izlemesi önerilmektedir. Ancak bu paragrafın hemen sonrasında (p.138) ise bu konuda önemli bir istisna düzenlenmiştir. Bu paragrafta göre (p.138) “İlgili konu doğrudan mahkemelerin işleyişini, yargının bağımsızlığını, yargı yönetiminin temel özelliklerini ve hâkimin şahsi itibarını, kişisel dürüstlüğüne etkilediğinde, hâkimin siyasal açıdan tartışmalı bir konuda uygun biçimde konuşabileceği bazı sınırlı durumlar vardır. Ancak, bu konularda dahi hâkim büyük bir özenle hareket etmelidir.”

Buradaki temel sorun şudur. Senatör Schumer’in konuşması yargının işleyişini, yargının bağımsızlığını, yargı yönetiminin temel özelliklerini veya hakimin şahsi itibarını ya da kişisel dürüstlüğüne etkiler mi? Bu sorunun cevabı makul bir kişinin bakış açısına göre hiç şüphe yok ki evettir. Üst düzey bir siyasi kişilik, yargıya yönelik müdahale olarak nitelendirilebilecek yorumlarda bulunduğu, onun sözlerine cevap verilebilir. Somut olayda Senatör Schumer üst düzey bir siyasi kişilik olup yapmış olduğu beyan, yargı bağımsızlığı, yargının işleyişi ve hakimlerin şahsi itibarı ile dürüstlüğüne ve doğruluğuna yönelik olduğundan cevap verilebilir. O halde mahkemenin uygun bir tepki vermesi gerekir. Bu tepki nasıl olmalıdır ve kim tarafından verilmelidir?

Yargıtay Yargı Etiği İlkeleri’nin 4.18’inci maddesinde yazıldığı üzere bu cevabı yetkili kişi vermelidir. Yetkili kişi “kurum sözcüsü”dür. Özel olarak böyle bir göreve atama yapılmamışsa, kurumun lideri olan yüksek mahkeme başkanının bu konuda konuşma yetkisi olduğu kabul edilir. O halde açıklama kurum sözcüsü aracılığıyla veya kurum lideri tarafından yapılabilir. Ancak yüksek mahkeme başkanının doğrudan basına açıklama yapması doğru olmaz. Onun yerine, Mahkemenin Basın ve Halkla İlişkiler Birimi aracılığıyla bir açıklama yapılması daha uygun olur.

Somut olayda yüksek mahkemenin halkla ilişkiler birimi aşağıdaki açıklamayı yapmıştır:

“4 Mart 2020 Başhakim John G. Roberts’ın açıklaması: Bu sabah Senatör Schumer, içeride (mahkemede) bir dava tartışılırken yüksek mahkeme önünde bir açık hava toplantısında konuştu. Senatör Schumer, Mahkeme’nin iki üyesine ismen atıfta bulunarak onlara “Kasırgayı serbest bıraktınız ve bedelini ödeyeceksiniz. Bu korkunç kararlarla ilerlerseniz sizi neyin etkilediğini bilemezsiniz.” demek istiyorum dedi. Yargıçlar, eleştirilerin işlerinin bir parçası olduğunu bilirler, ancak hükümetin en üst düzeylerinden gelen bu tür tehdit ifadeleri yalnızca uygunsuz değil, tehlikelidir. Mahkemenin tüm üyeleri, hangi odaktan gelirse gelsin, korkmadan ve çıkar gözetmeden işlerini yapmaya devam edecektir.”

Açıklamanın içeriğine bakıldığında, ölçsüz bir tepki yoktur. Makul sınırlar içerisinde, üst düzey siyasi kişiliğin yapmış olduğu açıklamanın yanlışlığına ve tehlikesine dikkat çekilmiş ki son derece yerindedir. Açıklamanın halka güven veren bir mesaj ile sonuçlandırılması da son derece isabetli olmuştur. Zaten buradaki temel amaç, halkın yargıya güveninin korunmasıdır. Bununla birlikte, açıklamanın doğrudan mahkeme başkanı tarafından yapılması, onun siyasi tartışmaların içine çekilmesine neden olabilir. Nitekim somut olay da bu şekilde gelişmiştir. Bu nedenle, aynı açıklamanın mahkeme başkanı yerine, bu işle görevlendirilen kurum sözcüsü tarafından yapılması daha uygun olabilirdi. Bir seçenek olarak da mahkeme başkanının açıklaması gibi değil de mahkemenin kurumsal bir açıklaması şeklinde ifade edilmesi düşünülebilirdi. Bu nedenle, doğrudan mahkeme başhakimi Roberts’ın açıklama yapması etik açıdan uygun değildir.

Soru d)

Yüksek mahkeme (başkanı) tarafından bir açıklama yapılmasaydı, hedef alınan yüksek hakimler basına açıklama yapabilir miydi?

Cevap d)

Senatör’ün hedef aldığı iki yüksek mahkeme hakiminin doğrudan Senatör’e cevap vermesi uygunsuzdur. Ancak, talep etmelerine rağmen yüksek mahkeme (veya yüksek mahkemenin ilgili veya yetkili birimi ya da kişisi) bir açıklama yapmasaydı, Senatörün hedef aldığı iki yüksek mahkeme üyesi açıklama yapabilir, yani cevap verebilirdi. Çünkü “bu konu doğrudan mahkemelerin işleyişini, yargının bağımsızlığını, yargı yönetiminin temel özelliklerini ve hâkimin şahsi itibarını, kişisel dürüstlüğü” etkilemeye yöneliktir.

Yüksek mahkeme (veya yüksek mahkeme başkanı) açıklama yaptıktan sonra hedef alınan yüksek mahkeme üyeleri de (ayrıca) açıklama yaparak tartışmaya katılmış olsalardı, böyle bir davranış uygun olmazdı.

Soru e)

Senatör Schumer’in bir sözcüsü Justin Goodman’ın başhakim Roberts’e yönelik ifadelerine karşı, başhakim nasıl davranmalıdır? Cevap vermeli midir?

Cevap e)

Senatör Schumer’in sözcüsü (politik kişilerle girilen tartışmanın kaçınılmaz bir sonucu olarak) başhakimi politik davranmakla suçlamıştır. Böyle bir iddiaya karşı başhakim Roberts’in doğrudan cevap vermesi uygun görülmez. Senatör’ün sözcüsü, yüksek mahkeme başkanına makam olarak denk gelen bir siyasi kişilik değildir. Ayrıca, politik kişilerle olan tartışmaların gereksiz yere sürdürülmesinin de riskleri vardır. Burada genel kuralın “politik sessizlik” olduğu unutulmamalıdır.

Soru f)

ABD Başkanı Trump’ın başhakim Roberts’in sözlerine destek olması ve Senatör Schumer’i eleştirmesi yüksek mahkemeye duyulan güveni artırır mı? Mahkemenin tarafsızlık görüntüsünü güçlendirir mi?

Cevap f)

Politik kişiler genellikle toplumun ilgi duyduğu her tartışmadan kendilerine bir pay çıkarma ve bu şekilde kendi siyasi taraftarlarına mesaj verme ya da onların takdirlerini veya beğenilerini kazanma gayreti içinde olurlar. Başkan Trump’ın yüksek mahkeme başkanına destek olması, bu nedenle yüksek mahkemenin tarafsızlık görüntüsüne ya da mahkemeye duyulan güvenin artırılmasına bir katkı sağlamaz. Sadece Başkan Trump’un taraftarları gözünde beğenilmesine veya takdir görmesine katkı sağlayabilir.

Soru g)

ABD Başkanı Trump’ın daha önce yüksek mahkemenin bazı üyelerini hedef alan açıklamalar yaptığını ve bu konuşmalara karşı başhakim Roberts’in cevap vermediğini varsayalım. Bu duruma rağmen başhakim Roberts, Senator Schumer hakkında mahkemenin basın ve halkla ilişkiler birimi aracılığıyla açıklama yapmalı mıdır? Yoksa daha önce Başkan Trump’ın sözlerine cevap vermediği için tutarlı olmak amacıyla Senatör Schumer’e de cevap vermemeli midir?

Cevap g)

ABD Başkanı Trump, Senatör Schumer’in sözlerine benzer açıklamalar yapmış ve başhakim Roberts, Başkan Trump’a cevap vermemiş olsa dahi somut olayda Senatör Schumer’e bir cevap verilmesi gerekirdi. Mahkemenin (veya mahkeme başkanının) daha önce sessiz kalması, bu olayda da sessiz kalmasını gerektirmez. Yanlışta ne kadar erken dönülürse, kârdır. Tutarsızlık riskine rağmen, en yakın zamanda doğrusunu yapmak gerekir. Elbette tutarlı olmak ve bir olayla karşılaşıldığında benzer olayların gelecekte de olabileceğini düşünerek hareket etmek sağduyulu bir davranış olacaktır.

KAYNAKÇA

Bangalor Yargı Etiği İlkelerinin Yorumu (Çev. Mustafa Saldırım, Nihal Eriş, Fulya Batur), Yargıtay Yayını, Ankara 2020.

Campbell and Fell v. the United Kingdom, no. 7819/77, 7878/77, ECHR, 28 June 2014.

Ivanovski v. the former Yugoslav Republic of Macedonia, no. 29908/11, ECHR, 21 January 2016.

Kinsky v. the Czech Republic, no. 42856/06, ECHR, 9 February 2012.

SALDIRIM, Mustafa, *Yargıtay Etik İlkeleri ve Yargıda Şeffaflığa İlişkin İstanbul Bildirgesi Çerçevesinde Yargı Yetkisinin Güncel Sorunlarının Değerlendirilmesi*, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Adli Yıl Açılış Semineri, Yargıtay Başkanlığı Sunumu, Strazburg 2018.

Sovtransavto Holding v. Ukraine, no. 48553/99, ECHR, 25 July 2002.

The Rule of Law Checklist, (Hukuk Devleti Kontrol Listesi), Avrupa Konseyi Venedik Komisyonu, Strazburg 2016.

World Forum for Democracy, Is Populism a Problem, Programme, Strasbourg, November 2017.

Yargıtay Etik İlkeleri, Ankara 2018 (Editörler: Mustafa Saldırım, Gözde Hülagü).

